

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли разпоредбите на Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾, и по-специално член 3, параграфи 5 и 6 и член 28 да се тълкуват в смисъл, че непременно представлява електроенергийна мрежа, а следователно и „разпределителна система“ по смисъла на тази директива система, създадена и управлявана от частно образувание, към която е свързан ограничен брой производствени и потребителски единици, и която на свой ред е свързана с обществената мрежа, без възможност да се изключат от тази класификация частните електроенергийни системи с такива характеристики, изградени преди влизането в сила на директивата и първоначално създадени с цел производство на електроенергия за собствени нужди?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, единствената предоставена от директивата възможност за оползотворяване на специфичните характеристики на частна електроенергийна мрежа ли е тя да се причисли към категорията на ЗРС по член 28 от посочената директива, или се допуска националният законодател да определи отделна категория разпределителни системи, по отношение на които се прилага опростен режим, различен от предвидения за ЗРС?
- 3) Независимо от отговора на предходните въпроси, трябва ли директивата да се тълкува в смисъл, че при всички случаи за затворените разпределителни системи по член 28 се изисква задължение за свързване на трети лица?
- 4) Независимо от отговора на предходните въпроси, допуска ли класифицирането на частна електроенергийна мрежа като затворена разпределителна система по смисъла на член 28 от Директива 2009/72/ЕО възможността националният законодател да предвиди в полза на тази система само изключения от общия правен режим за разпределителните системи, изрично предвидени в член 28 и член 26, параграф 4 от тази директива, или — с оглед на посоченото в съображения 29 и 30 от директивата — е позволено или наложено на държава членка да предвиди други изключения от прилагането на общия правен режим за разпределителните системи по начин, който гарантира постигането на целите, посочени в съображенията?
- 5) Ако Съдът приеме, че е възможно или необходимо държавата членка да установи правила, които отчитат спецификата на затворените разпределителни системи, допускат ли разпоредбите на Директива 2009/72/ЕО — и по-специално съображения 29 и 30, член 15, параграф 7, член 37, параграф 6, буква б) и член 26, параграф 4 — национална правна уредба като разглежданата в настоящото производство, която предвижда за затворените разпределителни системи правила за диспечирание, отделно счетоводство и функционална обособеност, доста подобни на предвидените за обществените мрежи, и които относно общите разходи на електроенергийната система предвиждат, че заплащането на тези суми е отчасти съизмеримо и с разходваното количество електроенергия в рамките на затворената система?

⁽¹⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

**Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 23 май 2017 г. —
Bashar Ibrahim/Федерална република Германия**

(Дело C-297/17)

(2017/C 309/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bashar Ibrahim

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли преходната разпоредба на член 52, първа алинея от Директива 2013/32/ЕС ⁽¹⁾ прилагането на национална разпоредба, съгласно която в изпълнение на разширеното в сравнение с преходната разпоредба правомощие по член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС молба за международна закрила е недопустима, ако на кандидата е предоставена субсидиарна закрила в друга държава членка, доколкото при липса на национални преходни разпоредби националната разпоредба следва да се прилага и за молби, подадени преди 20 юли 2015 г.?

По-специално позволява ли преходната разпоредба на член 52, първа алинея от Директива 2013/32/ЕС държавите членки да прилагат с обратна сила разширеното правомощие по член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС, в резултат на което са недопустими и молби за убежище, подадени преди транспонирането на национално равнище на това разширено правомощие, по които обаче не е взето окончателно решение към момента на транспонирането?

- 2) Предоставя ли член 33 от Директива 2013/32/ЕС право на държавите членки да избират дали да отхвърлят като недопустима молба за убежище поради друга международна компетентност (Регламент „Дъблин“) или съгласно член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос: съдържа ли правото на Съюза пречка при изпълнение на правомощието по член 33, параграф 2 буква а) от Директива 2013/32/ЕС дадена държава членка да отхвърли молба за международна закрила като недопустима поради предоставянето на субсидиарна закрила в друга държава членка, ако:
 - а) кандидатът се стреми към разширяване на предоставената му в друга държава членка субсидиарна закрила (признаване на статут на бежанец) и процедурата за предоставяне на убежище в другата държава членка е страдала и продължава да страда от системни недостатъци, или
 - б) формите на международната закрила, по-конкретно условията на живот за лица, ползващи се от субсидиарна закрила, в другата държава членка, която вече е предоставила на кандидата субсидиарна закрила,
 - противоречат на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, респективно на член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, или
 - не изпълняват изискванията на член 20 и сл. от Директива 2011/95/ЕС, без в същото време да нарушават член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, респективно член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи?
- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос, буква б): това важи ли и в случаите, когато на лицата, ползващи се от субсидиарна закрила, се предоставя социална закрила, която не гарантира или в сравнение с други държави членки гарантира жизнения минимум в ограничена степен, без обаче те да са третираны по различен начин от гражданите на тази държава членка?
- 5) При отрицателен отговор на втория въпрос:
 - а) Прилага ли се Регламент „Дъблин III“ към процедурата за предоставяне на международна закрила, ако молбата за убежище е подадена преди 1 януари 2014 г., но искането за обратно приемане е подадено след 1 януари 2014 г. и кандидатът преди това (през февруари 2013 г.) вече е получил субсидиарна закрила в замолената държава членка?
 - б) Може ли да се изведе от разпоредбите на Регламентите „Дъблин“, неписано, преминаване на компетентността към държавата членка, която е подала искането за обратно приемане на кандидата, ако замолената компетентна държава членка е отхвърлила подаденото в срок искане за обратно приемане съгласно разпоредбите на „Дъблин“ и вместо това се е позовала на междудържавно споразумение за обратно приемане?

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, стр. 60).

Преюдициално запитване от Landgerichts Berlin (Германия), постъпило на 23 май 2017 г. — VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google Inc.

(Дело C-299/17)

(2017/C 309/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страни в главното производство

Ищец: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH